

Kirkelig fellesråd i Oslo

Høringsvar: Tro hva du vil - Oslo kommunes strategi for tros- og livssynspolitik

Generelle kommentarer

Kirkelig fellesråd i Oslo (KfiO) gir sin tilslutning til de overordnede prinsipielle føringene som er foreslått som grunnlag for Oslo kommunes strategi for tros- og livssynspolitik i et livssynsåpent samfunn. KfiO deler vurderingen av at trossamfunn best utvikles i åpenhet og dialog med samfunnet de er en del av.

For at en slik strategi skal få reell betydning, er det imidlertid avgjørende at den følges opp av handlingsplaner med konkretisering av de ulike prinsippene, herunder føringer for kommunens plan- og budsjettprosesser.

Med henblikk på finansieringen av Den norske kirke, har kommunen et særskilt lovpålagt ansvar iht *Lov om tros- og livssynssamfunn §14*. Situasjonen at Oslo kommune yter vesentlig mindre til kirkelig drift og vedlikehold enn gjennomsnittet i de 12 største kommunene i landet. Tall fra ASSS/KOSTRA viser at tilskuddene til kirken i Oslo ligger langt under gjennomsnittet for de andre kommunene.

42,5% av Oslos befolkning er medlemmer av Den norske kirke, og langt flere enn medlemmene bruker kirkens omsorgstilbud, barne- og ungdomsarbeid, kulturtilbud, kirkelige handlinger mm. Det bør derfor være rimelig å forvente at tilskudd til drift og investering for kirken i Oslo skal ligge på omkring gjennomsnittet av de øvrige kommunene.

Det betyr i så fall at nivåene på både drift og investeringer må heves betraktelig fra dagens nivå, noe KfiO årlig spiller inn til budsjettbehandlingene.

KfiO deler målsettingen om å arbeide for å fremme likestilling og unngå diskriminering. Her kan vi vise til to vedtak på Kirkemøtet i august i år. Kirkemøtet er Den norske kirkes øverste, demokratisk valgte organ. I sak KM 16/23 *Adgang til å legge vekt på samlivsform ved tilsetting i Den norske kirke*, gjorde Kirkemøtet følgende vedtak: Den norske kirke skal ikke benytte seg av unntaket i diskrimineringslovverket til å forskjellsbehandle søkere på grunn av likekjønnet ekteskap. Tilsettingsorganer i Den norske kirke skal derfor ikke forskjellsbehandle søkere på grunn av likekjønnet samlivsform.

I sak KM 7/23 *Likeverdig tilgjengelighet og tilhørighet - universell utforming av og i kirken* lyder innledningen til Kirkemøtets vedtak: Den norske kirke skal være en kirke for alle. Alle mennesker er verdifulle i fellesskapet. Dette er forankret i den kristne likeverdstanden og menneskerettighetene. For å oppnå dette må det kontinuerlig og systematisk arbeides for likeverdig tilgjengelighet og tilhørighet.

I arbeidet med universell utforming og tilgjengeliggjøring av kirkebygg og kirkelige handlinger i Den norske kirke i Oslo, er KfiO og Oslo bispedømme avhengige av en god dialog med Oslo kommune, der denne dialogen må baseres på prinsippene om helhetlig tilnærming, likebehandling og samarbeid. Videre at felles prinsipper og målsettinger gir

føringer for plan- og budsjett-samarbeid og en langsiktig styringsdialog om konkrete mål og prioriteringer.

Når det gjelder barn og unge, støtter KfiO en tydelig oppfordring om at skolesektoren bør gjennomgå hvorvidt dagens politikk og praksis er i tråd med de foreslåtte prinsippene i en kommunal strategi for tros- og livssynspolitik. Den norske kirke i Oslo opplever at det er store lokale forskjeller i kompetanse, interesse og vilje til dialog mellom skole og kirke i Oslo. På dette området vil kirken alltid være på tilbudssiden.

Kommentarer til de enkelte prinsippene i strategien:

1. Alle innbyggere skal kunne leve med sin tro, sitt livssyn eller ikke-tro.

KfiO deler målsettingen om en by hvor sosial samhörighet bygger på gjensidig respekt for hverandres tro eller livssyn. Dette forutsetter politisk anerkjennelse av at tro og livssyn vil manifestere seg i klesdrakt, handlinger og ytringer i felles offentlighet og i at tilgang til ulike bygninger og trygge rom er vesentlig.

2. Oslo kommune skal ha en helhetlig tilnærming til tros- og livssynsspørsmål.

KfiO ser kunnskap om tro- og livssynssamfunn både i forvaltningen og i politiske organer som en forutsetning for at en helhetlig tilnærming på kommunens ulike politikk- og forvaltningsområder. Vi viser her til «Tro det eller ei»-rapportens anbefaling om å øke kommunalt ansattes kompetanse på tros- og livssynsområdet ved at dette legges inn som del av etter- og videreutdanning. Videre oppfordrer KfiO til at kommunen inviterer til faste årlige møter mellom kommunen og tros- og livssynssamfunnene.

3. Tros- og livssynspolitikken skal sikre likebehandling av innbyggere og tros- og livssynssamfunn.

KfiO understreker at kommunal likebehandling har økonomiske og forvaltningsmessige konsekvenser. Støtte eller tilrettelegging for trosutøvelse vil måtte innebære fysisk tilrettelegging og økonomiske støtteordninger. Som et eksempel kan nevnes innbyggernes rett til å utøve sin tro på sykehjem. Denne type ivaretagelse vil måtte gi føringer for kommunalt plan- og budsjettarbeid og inngå i en fast dialog med tros- og livssynssamfunnene.

4. Tros- og livssynssamfunn er en del av sivilsamfunnet og frivillig sektor.

Kirken i Oslo er nest etter idretten sannsynligvis den største frivillighetsaktøren i byen. KfiO stiller seg bak dette prinsippet og viser til det nåværende gode samarbeidet og god dialog mellom kirke og kommune på både bydelsnivå og sentralt nivå.

5. Oslo kommune skal samarbeide med tros- og livssynssamfunn om samfunnsutvikling i byen, og om å skape gode lokalsamfunn og nabolag.

KfiO ser det som et viktig ansvar at kirken sammen med kommunen bidrar til positiv samfunnsutvikling. Kirkene og menighets-byggene i Oslo representerer trygge rom. De fungerer også som samfunnshus, og brukes av korps og foreninger og borettslag som trenger rom til å holde generalforsamling, for å nevne noe. I tillegg til å gi fellesskap gjennom gudstjenester og kirkelige livsrite-seremonier, er kirken på denne måten åpen for å yte omsorg, og den legger til rette for fritidstilbud og kulturelle tilbud til hele byens befolkning, uavhengig av tros- og livssynstilhörighet.

I Den norske kirkes strategiske mål ligger at ansatte og frivillige skal bidra til at kirken blir mer for flere. I dette ligger å gi tilhørighet, skape gode møteplasser og motvirke utenforskap. Gjennom pandemien og når kriser inntreffer har Den norske kirke og andre trossamfunn vært viktige samarbeidsparter og ressurser for lokale og nasjonale myndigheter.

KfiO slutter seg til Totalberedskapskomisjonens understrekning av tros- og livssynssamfunn som viktige støtteressurs i psykososialt beredskapsarbeid i og for Oslo kommune.

KfiO understreker at erfaringer fra godt samarbeid og faste møtepunkter bør samles inn, systematiseres og spres som ledd i kommunal kompetanseheving om hvordan kommunen og bydelene best mulig kan samarbeide med Den norske kirke og andre trossamfunn om utvikling av trygge nabolag og gode lokalsamfunn.

6. Oslo kommune skal øke kompetansen om tros- og livssynsspørsmål for å kunne bidra til likeverdige tjenester og tilbud til befolkningen.

KfiO støtter vurderingen av at Oslo kommune må styrke kompetanse om tros- og livssyns betydning for mennesker i byen. Slik mangfolds-kompetanse vil bidra til bedre kommunikasjonen og bedre tjenestetilbud innenfor ulike samfunnsområder og overfor mennesker med ulike behov. Særlig vil KfiO understreke betydningen av at tros- og livssynssamfunnene involveres i byutvikling, både når det dreier seg om tiltak i eksisterende områder og i særlig grad med henblikk på utvikling av nye byområder.